

Separation

Till våra barn

Vad är det egentligen som händer när föräldrar skils åt?
Det uppenbara är att dom inte är tillsammans mer.

Dom väljer att gå skilda vägar i livet.
Inte längre tillsammans.

Men vad händer inom er fina barn?

Tvivel.

Vad som fick mamma och pappa att bli tillsammans som efter en
tid möjliggjorde er födsel på jorden var kärlek.

Var kärlek?

Är det inte det längre?

Och där uppstår tvivlet inom er.
Helt ensamma. Utan varken mamma eller pappa.
Känslan om tvivel på kärleken finns där i era hjärtan.

Vilket är er autentiska sanna natur.
Så det kommer att leda till att ni tvivlar på er själva.

Endel av er kommer att söka bekräftelse utifrån i from av
tillfälliga och ytliga förhållanden. Endel av er kommer att
jobba väldigt hårt för att bekräfta er i er prestation.

Det ena är en naturlig drift som handlar om fysisk närhet.
Den andra handlar om en mental vinst i berömmelse.

Men vad båda två söker efter?

Är er bekräftade sanna autentiska natur.

Er egen kärlek.

Och jag vet att den inte går att finna utifrån och in.
Vi tror det eftersom massor av olika saker får oss att må bra
en stund. Men inom oss blir ett litet glapp.

Som en cirkel av ljus som snurrar runt men som har en mörk punkt på sig och känns inte alls fint och härligt när den hamnar i fokus.

Det är då det är som viktigast att tala om för sig själv vad man är.

Jag är kärlek säger man.

Till sitt hjärta.

Säger man:

Jag äskar dig!

Jag älskar mig!

Jag tror på mig!

Jag vet att jag är sann!

Jag är fin!

Jag är värdefull!

Jag är fantastisk och underbar precis som jag är.

Separationen inom er blir till separationen från er själva.

Om mamma och pappa blir tillsammans igen så kan det kännas bättre. Eller om mamma och pappa finner någon ny att vara tillsammans med.

Men ni behöver (inte måste) bekräfta er själva.

Ju längre tid ni väntar med att göra detta desto mer hinder och påfrestningar sker i livet. Som tillslut gör att ni får en känsla av att ni inte orkar mera.

Och det kan leda till att man avslutar sin mänskliga upplevelse. Och det önskar ingen att ni gör!

Motsatsen till separation är sammankomst.

Vilket blir er inkomst.

Rik av er själva.

I uppskattning kring allt vad livet innebär och har att erbjuda er. Utan uppskattning så känner en människa inte tacksamhet särskilt mycket.

Och att vara tacksam för livet som grund och samtidigt i kärnan gör att en människa mår toppen!

Som en pyramid.

Grunden ifrågasätts inte då alltså inte.

I hjärtat känns det egna värdet igen.
Och vi får inte så mycket att fundera på gällande det.

Allt från att ge er själva vad ni önskar mest av allt.

Tro mig.

Lita på mig.

Jag som skriver detta till er är kärleken.

Jag har inget namn.

Jag har ingen form.

Jag har inte ytligt och materiellt kännetecken.

Jag är en alldeles fri och härlig känsla.

Som är så snäll att jag inte ens kan skada en myra.

Jag vet inte vad ondska är.

Jag vill bara dig väl och vet du vad!

Jag är du!

Om du gråter nu så lägg händerna på ditt hjärta och säg bara
jag vet!

Jag vet att jag är kärlek!

Jag vet!

Den enda vetenskapen med obegränsat värde.

Den enda vetenskapen som funkar på allt och alla.

Den enda vetenskapen som aldrig går ur tiden eftersom den är
tidlös. Kärleken bara är.

Ge den dig och den ger dig allt.

Var inte motståndare till vad du är.

Det blir som ett sabotage och ett motstånd till hela ditt
liv.

Separationen har hänt.

Den kan vi inte göra någonting åt.

Men vi behöver gnugga bort det där mörka på cirkeln så den
kan snurra fritt igen.

Som en snurrbit i bröstet.

Lyssna till ditt hjärta. Tala med ditt hjärta.
Var vän med ditt hjärta. Och sätt hjärtat först.

På så vis kommer ingen tävlan om att vara något att ske.

Och då kan vi slappna av inom oss, inifrån och ut.

Och leva som det är menat!

I glädje för att vi lever och då känner vi uppskattning från
vår kärna av vår sanna natur och tillsammans med allt annat.

Allt från vår egna bekräftelse inkännande kärleken själv.

Och vet du vad?

Kärleken kan aldrig separera sig själv från sig själv.
Någonsin! Det är evig.

Så det betyder att ingen kan dö.
Det bara börjar om igen.

Vad kärleken vill dig är detsamma som du vill.

Att leva fritt och härligt som i ett äventyr på denna planeten. Det är allt!

Gör mer du frågar dig själv vad du är utifrån och in?

Desto mer spänd och ont får du.

Det är det som är ondskan egentligen.

Som en påminnelse av dig själv att du har separerat dig själv lite grann från vad du är.

Vem du är går att ändra på.

Vi förändras hela tiden.

Du är inte samma person nu som du var igår.

Ibland händer saker som gör att vi förstår mera på 5 minuter och då har du förändrats mycket på bara en liten stund.

Så du är inte den du tror att du är helt enkelt.

Det är bara en del av att vara människa.

Vad du är är kärlek och vet det.

Det är det som är nyckeln till all framgång.

Att veta att man vet.

Alla vet!

Men ställer till en massa olika saker här och där för att skydda sig. Varför skyddar man sig ifrån sig själv då?

Jo därför att det gör ont att komma tillbaka till kärleken efter en separation från den. Det blir som ett svek då man kommit ifrån sin sanna natur.

Så kan vi hålla på hur mycket som helst.

Eftersom vi har fri vilja.

Fritt val under eget ansvar.

Men vet du vad?

Kärleken vill att du väljer den mest av allt.

Och på så vis väljer du faktiskt dig själv.

Utan separation.

Och cirkeln är nu sluten igen.

Livets cirkel.

Kärlekens cirkel.

En och samma.

Tycker du om att få?

Tycker du om att äta?

Tycker du om att uppleva?

Det gör man nästan inte alls långt ifrån kärleken.

Presenter blir som tomma lådor.

Maten smakar nästan likadant.

Upplevelserna blir som att dom har ett grått filter över sig.

Om allt blir så?

Då saknas den egna kärleksfulla bekräftelsen.

Som har med det egna valet att försöka orda allt från utsidan
och in. Istället för insidan ut.

Du kan inte få den i present av någon.

Du kan inte äta den i någon form alls.

Du kan inte tvinga fram den i dina upplevelser.

Men samtidigt så är den livets största gåva.

Därför att utan den så fanns inget liv.

Alls.

Kärleken är inte en tanke.

Kärleken klarar sig själv.

På egen hand som den håller själv.

Kärleken håller om sig själv utan möjlighet till tvivel på sig själv. Den behöver inte ens ett namn!

Kärleken behöver ingenting.

Känns det tomt?

Det är egentligen bara en ovana.

En ovana att vara ensam i sin egen kärleksfulla känsla utan bevis. Och utan bekräftelse utifrån.

Men kärlek är ju så fint!
Så härligt!

Vad gör vi med den då!?

Vi delar den. Du och jag.

Vi älskar oss själva för att känna älska varandra.

Och utan det där glappet du vet..

Så kan vi göra det så mycket som möjligt utan gräns.

Som kan räcka på avstånd fysiskt från varandra.

Men ändå tillsammans. Då kärleken aldrig kan bryta sig själv ifrån sig själv. Det vet inte vad det är. Och på så vis går livet vidare. Utan några större problem. Och blir bättre och bättre ju mer vi väljer den. Kärleken alltså.

Om du vill kramas? Om du vill hålla någon i handen?

Det gör du när du känner att du vill. Och såklart om den du vill kramas med eller hålla handen vill det också.

Pussar och sånt?

Det sker när det sker.

Tänk inte på det. Plötsligt så bara smack! Så har du upplevt din första puss.

Men kärleken mellan oss alla?

Den kan ske utan kroppskontakt alls faktiskt.

Vilket är väldigt viktigt!

Hur ska vi annars kunna älska alla så mycket som möjligt utan att göra skillnad på kärleken som inte kan separera från sig själv?

Det går ju inte.

Så låt kärleken vara fri.

Inom dig.

Det är du, och har alltid varit värd.

Det finns egentligen inte möjlighet till att ha totalt motstånd till det. Men vi kan välja det om vi inte förstår såklart.

Men efter att du har läst det här så förstår du mer!

Och det kallas att göra sig själv medveten.

Och kan vara bra att göra sig påmind om ibland då livet handlar om så himla mycket ibland.

Ju mera medveten du är desto svårare blir det!

AHA! Vadåra?

Att göra fel val.

Du är aldrig fel. Du kan inte vara fel.

Men du kan välja att göra fel val. Om du undrar vilket val som är bäst och som alltid fungerar? Så läs från början igen.

Och återkom.

Som en återkomst.

Av kärleken inom dig som aldrig försvann.
Det bara skuggades av frågor. Som den aldrig ens kan se.
Kärleken är blind.

Så måste det vara för att allting ska fungera perfekt i
universum och fortsätta för evigt.

Ingen skam, ingen skuld, ingen rädsla.

Det vet inte kärleken av.

Kärleken vill och kan bara en grej egentligen.

Njuta av sig själv.

Som är möjligt för alla människor utan att behöva jämföra sig
med varandra. Och på så vis behöver ju ingen bråka eller hur?

Då delar vi på det som finns oändligt av och med absolut
säkerhet aldrig kan ta slut.

Vilket supernova!

Det kan jag lova!

Gillar du att rimma?

För mig är det lite som att simma?

Eftersom jag rör på känslan inom mig.

När jag skriver om kärlek för mig och dig.

Som jag vill ge så himla mycket!

En känsla så fin som ett gyllene smycke!

Ett hjärta av guld har ingen skuld.

Själen är kärlekens namn.

Finns utan avstånd hemma totalt.

I frihetens luftiga hamn.

Allt mellan himmel, allt mellan jord.

Känslan regerar utan tvång.

Men önskar av dig en koppling.

I tanklös simmande sång.

Fint va!

Sorg behövs.
Ilska behövs.
Men inte skada.

Det löser ingenting alls.

Så vad som än har hänt?
Förstå att det inte skedde med mening.

Stress?

Är när för mycket händer samtidigt i starka känslor.
Som människan faktiskt inte kan hantera. Så den reagerar
istället för att svara. På vad hjärtat säger och blir då
påverkad av hjärnan som försöker lösa situationen.

Men problemet är att hjärnan kan inte känslor.

Och därför blir det ibland som det blir.

Fred.

Skapas inte.

Fred bara är.

Det är därför kärleken existera utan kamp.

Protest emot vad som helst?

Blir ett motstånd till kärleken.

Men ibland behöver vi säga som det är.
Och då gäller det att vi lyssnar.

Inte med våra öron.
Inte med våra ögon.

Med vårt hjärta.

Och svaret blir alltid och för evigt detsamma:

Vad är kärlek?
Du vet.

Men kommer du ihåg utan att minnas?
Såklart du gör! Sakta ned lite.

För alla lekande barn.